

Sygn. I C 27/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 czerwca 2013 r.

Sąd Okręgowy w S. I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSO Małgorzata Banaś
Protokolant:	sekr. sądowy Małgorzata Bugiel

po rozpoznaniu w dniu 14 czerwca 2013 r. w S.

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) „1 (...) z **ograniczoną odpowiedzialnością w W.**

przeciwko **D. M.**

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego D. M. na rzecz powoda (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. kwotę 172.903,32 zł (słownie: sto siedemdziesiąt dwa tysiące dziewięćset trzy złote 32/100) z ustawowymi odsetkami w stosunku rocznym liczonymi od kwoty 281.246,81 zł poczynając od dnia 27 grudnia 2012 r. do dnia zapłaty – zastrzegając solidarną odpowiedzialność pozwanego wspólnie z pozwanymi J. Ł., A. P. (1) i J. P., od których należność ta została zasądzona prawomocnym nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym wydanym w dniu 7 stycznia 2013 r. przez Sąd Okręgowy w S. sygn. akt (...);

2. oddala powództwo w pozostałej części w stosunku do pozwanego D. M.;

3. zasądza od pozwanego D. M. na rzecz powoda (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. kwotę 10.580 zł (słownie: dziesięć tysięcy pięćset osiemdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu – zastrzegając solidarną odpowiedzialność pozwanego wspólnie z pozwanymi J. Ł., A. P. (1) i J. P. do wysokości kwoty 2.645 zł (słownie: dwa tysiące sześćset czterdzieści pięć złotych), która to należność z tytułu kosztów procesu została zasądzona w stosunku do pozwanych J. Ł., A. P. (1) i J. P. prawomocnym nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym wydanym w dniu 7 stycznia 2013 r. przez Sąd Okręgowy w S. sygn. akt (...).

o.a.Sygn. akt IC 27/13

UZASADNIENIE

Powód (...) Spółka z o.o. w W. w pozwie wniesionym do Sądu Okręgowego w S. w dniu 27 grudnia 2012 roku przeciwko pozwanym solidarnie J. Ł., D. M., A. P. (1) i J. P. domagał się wydania nakazu zapłaty, na mocy którego, pozwani mają zapłacić powodowi kwotę 211.583,00 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od kwoty 281.246,81 zł od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztami postępowania.

Uzasadniając żądanie powód podniósł, że powyższa żądana kwota stanowi odsetki ustawowe od kwoty 599.999,00 zł będącej częścią trzeciej raty z umowy sprzedaży nieruchomości zawartej między stronami w dniu 7 maja 2008 r. liczone odpowiednio od dnia wymagalności powyższej kwoty do dnia zapłaty. Ponadto, powód kierując się dyspozycją art. 359 § 2 k.c. w zw. z art. 482 § 1 k.c. wniósł o zasądzenie od pozwanych solidarnie na jego rzecz odsetek od pozostałego świadczenia pieniężnego od dnia wniesienia niniejszego pozwu do dnia zapłaty. Na potrzeby niniejszego postępowania powód dokonał kapitalizacji odsetek liczonych od dnia wymagalności do dnia 19 grudnia 2012 r. przedstawiając wynikłą kwotę w przedmiotowym pozwie, jako wartość przedmiotu sporu.

Nakazem zapłaty wydanym w dniu 7 stycznia 2013 roku w postępowaniu upominawczym Sąd Okręgowy w S. orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

Pozwani J. Ł., A. P. (1) i J. P. nie zaskarżyli wydanego nakazu.

Jedynie pozwany D. M. od przedmiotowego nakazu wywiódł sprzeciw zaskarżając go w całości i wnosząc o oddalenie powództwa. W uzasadnieniu swojego stanowiska podniósł, iż w treści aktu notarialnego z dnia 7 maja 2008r. mocą którego strony niniejszego postępowania zawarły umowę sprzedaży udziału w prawie użytkowania wieczystego działki gruntowej ((...)) oraz we współwłasności usytuowanego na niej budynku stanowiącego odrębną nieruchomość położonej w M., strony nie zastrzegły prawa żądania odsetek w razie opóźnienia w płatności poszczególnych rat, co czyni w jego ocenie zgłoszone żądanie bezpodstawnym. Nadto w przypadku nie podzielenia przez Sąd powyższego stanowiska podniósł zarzut przedawnienia zgłoszonego roszczenia ponad okres trzech lat wstecz.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 7 maja 2008 r. pozwany A. P. (1), działający w imieniu własnym oraz w imieniu i na rzecz pozostałych pozwanych, tj. J. P., J. Ł. oraz D. M. na podstawie pełnomocnictw udzielonych przez pozostałych pozwanych w formie aktów notarialnych, zawarł z powodem – reprezentowanym przez Prezesa Zarządu M. H. – umowę sprzedaży udziału w prawie użytkowania wieczystego działki gruntowej ((...)) oraz we współwłasności usytuowanego na niej budynku stanowiącego odrębną nieruchomość. Przedmiotowa nieruchomość położona jest w miejscowości i gminie M., dla której Sąd Rejonowy w. K. VI Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą o nr KOI (...). Umowa sprzedaży została zawarta w formie aktu notarialnego przed notariuszem w W. A. P. (2) (Rep. A nr (...)) i na jej mocy powód sprzedał pozwanym udział wynoszący 9/10 części w prawie użytkowania wieczystego nieruchomości oraz we współwłasności usytuowanego na niej budynku stanowiącego odrębną nieruchomość. Pozwani nabyli udział w następujących częściach:

- 1) A. i J. małżonkowie P. nabyli udział w wysokości 1/3 do majątku wspólnego na zasadach wspólności ustawowej;
- 2) J. Ł. nabył udział w wysokości 1/3 do majątku osobistego;
- 3) D. M. nabył udział w wysokości 1/3 będąc stanu cywilnego wolnego.

dowód: umowa sprzedaży w formie aktu notarialnego z dnia 7 maja 2008 r. (Rep. A nr (...)) k. 11

W umowie sprzedaży pozwani zobowiązali się do zapłaty za nabyte prawo kwoty 720.000,00 zł. Płatność miała nastąpić w trzech ratach, i tak pierwsza w wysokości: 20.000,00 zł została zapłacona powodowi przy zawarciu przez strony przedwstępnej umowy sprzedaży, druga w wysokości 100.000,00 zł najpóźniej do dnia 14 maja 2008 r. oraz trzecia ostatnia w wysokości 600.000,00 zł do dnia 30 czerwca 2009 r.

Pozwani zobowiązali się do zapłaty powyższych kwot solidarnie i w zakresie tego obowiązku poddali się wprost z mocy przedmiotowego aktu notarialnego egzekucji w trybie art. 777 § 1 pkt 4 k.p.c.

bezsporne

J. Ł., D. M., A. P. (1) i J. P. nie wywiązali się z powyższego obowiązku, w sposób określony w umowie, wypłacając powodowi w kilku ratach jedynie równowartość kwoty 250.001,00 zł. Pozwani dokonali kolejno następujących wpłat;

- w dniu 15 maja 2008 r. w kwocie 66.667,00 zł
- w dniu 11 grudnia 2008 r. w kwocie 33.334,00 zł
- w dniu 7 stycznia 2010 r. w kwocie 100.000,00 zł
- w dniu 18 sierpnia 2010 r. w kwocie 25.000,00 zł
- w dniu 25 października 2010 r. w kwocie 25.000,00 zł

Do zapłaty pozostała pozwanym kwota stanowiąca część trzeciej raty, tj. 449.999,00 zł.

dowód: zestawienie obrotów i sald konta kontrahenta za rok 2008 i 2010 k.20-21

W związku z powyższym, powód w dniu 12 lipca 2011 r. skierował do Sądu Rejonowego w. G. I Wydział Cywilny wniosek o nadanie klauzuli wykonalności tytułowi egzekucyjnemu w postaci aktu notarialnego z dnia 7 maja 2008 r. (Rep. A nr (...), którą Sąd nadał postanowieniem z dnia 28 lipca 2011 r. w sprawie o sygnaturze akt (...)

dowód: wniosek z dnia 12 lipca 2011 r. oraz postanowienie z dnia 28 lipca 2011r. sygn. (...) k.22-25

Powód wnioskiem z dnia 28 czerwca 2012 r. wszczął egzekucję przed Komornikiem Sądowym przy Sądzie Rejonowym w S. – S. B., który prowadzi postępowanie pod sygnaturą akt (...). Komornik od momentu wszczęcia postępowania egzekucyjnego dokonuje regularnych wpłat od dłużników, tym samym zmniejszając wartość należności głównej, przysługującej powodowi na podstawie posiadanego tytułu wykonawczego.

dowód: zestawienie obrotów i sald konta kontrahenta za rok 2012 oraz potwierdzenie wpłaty z dnia 14 grudnia 2012 r. k. 26-27

Sąd zważył;

Powód dochodzi niniejszym pozwem roszczenia o odsetki ustawowe od początkowo kwoty 599.999,00 zł stanowiącej część trzeciej raty z umowy sprzedaży z dnia 7 maja 2008r. liczonych odpowiednio od dnia wymagalności powyższej kwoty do dnia zapłaty. Powód na potrzeby niniejszego postępowania dokonał kapitalizacji odsetek liczonych od dnia wymagalności do dnia 19 grudnia 2012 r., przedstawiając wynikłą kwotę w przedmiotowym pozwie, jako wartość przedmiotu sporu.

Odnosząc się do pierwszego merytorycznego zarzutu pozwanego zawartego w sprzeciwie od nakazu zapłaty odnośnie zgłoszonego roszczenia to należy wskazać iż jest on niezasadny. Spełnienie świadczenia głównego rodzi jedynie ten skutek, że przerywa proces narastania należności z tytułu odsetek za opóźnienie, ale nie niweczy samego bytu roszczenia o te odsetki (por. uchwała SN z dnia 5 kwietnia 1991r. III CZP 21/91).

Z treści art.481§ 1 kc wynika, że jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Komentowany przepis potwierdza zasadę, że odszkodowanie za opóźnienie z zapłatą długu pieniężnego polega zawsze na odsetkach. Równocześnie przepis ten potwierdza pewną prawidłowość, że jakiegokolwiek opóźnienie w terminowej realizacji świadczenia pieniężnego, z uwagi na zmianę siły nabywczej pieniądza, zawsze przynosi uprawnionemu szkodę w postaci wielkości oprocentowania, które wierzyciel by uzyskał, gdyby należne świadczenie pieniężne otrzymał w terminie i podjął w odniesieniu do otrzymanej sumy pieniędzy decyzję o ich ulokowaniu w banku. Przyjąć zatem należy założenie, iż opóźnienie

w wykonaniu świadczenia pieniężnego zawsze rodzi szkodę, bez względu na to, jakie zamiary w odniesieniu do oczekiwanego świadczenia miał wierzyciel.

Przepis ten jest wyjątkiem od zasady, że dłużnik odpowiada za szkodę wyrządzoną nieterminowym wykonaniem zobowiązania tylko wtedy, gdy popadnie w zwłokę. Przepis ten bowiem każe dłużnikowi płacić odsetki bez względu na przyczyny uchybienia terminowi płatności sumy głównej. Przesłanką żądania odsetek nie jest więc powstanie szkody w majątku wierzyciela, wystarczy tylko by zobowiązany naruszył treść stosunku obligacyjnego co do ustalonego terminu płatności. Chwile, w której dłużnik dopuszcza się opóźnienia, określić należy na podstawie art. 476 k.c. Przepis ten wskazuje na obiektywny stan faktyczny, który jest podstawą postawienia dłużnikowi zarzutu nieterminowego wykonania zobowiązania (por. wyrok SA w Lublinie z dnia 14 lutego 2013r. sygn. III APa12/12)

Okolicznością bezsporną w sprawie był fakt nieterminowego regulowania przez pozwanych solidarnie - w tym D. M. zobowiązania pieniężnego wynikającego z zawartej pomiędzy stronami w dniu 7 maja 2008r. umowy sprzedaży, a to z kolei rodziło po stronie wierzyciela prawo żądania odsetek za okres opóźnienia.

Powód na potrzeby niniejszego postępowania dokonał kapitalizacji należnych ustawowych odsetek, uwzględniając odpowiednio wpłaty dokonane przez pozwanych, wpłaty dokonywane przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w S. – S. B. w związku z toczącym się postępowaniem egzekucyjnym pod sygnaturą akt (...) oraz ze sprzedaż części wierzytelności w kwocie 153.000,00 zł. Powód ustalił wartość przedmiotu sporu na kwotę 211.582,71 zł dokonując stosownych obliczeń za poszczególne okresy zgodnie z przedstawioną w uzasadnieniu pozwu na tę okoliczność tabelą (vide k. 4 akt).

W kontekście powyższego słuszny okazał się zarzut pozwanego co do częściowego przedawnienia zgłoszonego roszczenia. Niezależność odsetek od długu głównego uzasadnia tezę o odrębnym biegu terminu przedawnienia dla roszczenia odsetkowego. Z uwagi na okresowy charakter przedmiotowego roszczenia, stosownie do art. 118 k.c, przedawnia się ono z upływem trzech lat. Odsetki należne są za każdy dzień opóźnienia, a roszczenie o nie staje się wymagalne osobno w każdym dniu opóźnienia i przedawnia się osobno na każdy dzień opóźnienia wraz z upływem trzyletnich terminów liczonych od dnia wymagalności. Odsetki przedawniają się więc sukcesywnie (por. uchwała SN z dnia 26 stycznia 2005r. III CZP 42/04).

W konsekwencji powyższego stanowiska zważywszy, iż powództwo w niniejszej sprawie zgłoszone zostało w dniu 27 grudnia 2012r. przedawnieniu uległo prawo żądania odsetek od kwoty 599.999,00 zł za okres od dnia 1 lipca 2009r. do dnia 26 grudnia 2009r. Tym samym – uwzględniając zarzut pozwanego w tym przedmiocie - za zasadne Sąd uznał jedynie roszczenie powoda w części dotyczącej odsetek od kwoty 599.999,00zł za okres od 27 grudnia 2009r. do dnia 7 stycznia 2010r. co dało sumę 2.136,98 zł.

Wyrokiem z dnia 21 czerwca 2013r. Sąd zasądził zatem od pozwanego D. M. kwotę 172.903,32 zł z ustawowymi odsetkami w stosunku rocznym liczonymi od pozostałej kwoty należności głównej tj.281.246,81 zł poczynając od dnia 27 grudnia 2012 r. do dnia zapłaty – zastrzegając solidarną odpowiedzialność pozwanego wespół z pozwanymi J. Ł., A. P. (1) i J. P., od których należność ta została zasądzona prawomocnym nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym wydanym w dniu 7 stycznia 2013 r. przez Sąd Okręgowy w S. sygn. akt (...), oddalając powództwo w stosunku do niego w pozostałym zakresie.

Sąd oddalił wnioski dowodowe pozwanego (pkt 3 postanowienia Sądu z dnia 14 czerwca 2013r.) zgłoszone w sprzeciwie jako nie mające znaczenia dla przedmiotu rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie.

Zgodnie z art. 98 § 1 kpc strona przegrywająca sprawę jest zobowiązana zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie niezbędne koszty procesu. Do kosztów tych zalicza się zgodnie z art. 99 kpc w zw. z art. 98 § 3 kpc wynagrodzenie pełnomocnika. O kosztach Sąd orzekł w pkt 3 wyroku, kierując się zasadą odpowiedzialności za wynik procesu, wyrażoną w art. 98 § 1 kpc. Skoro pozwany prawie w całości przegrał proces, to powinien on zwrócić powodowi

poniesione przez niego koszty związane z dochodzeniem swoich praw przed sądem, na które złożyły koszty sądowe z tytułu wniesionej opłaty od pozwu.